

LONDRES PRECUNTA A WASHINGTON

«¿Es possible una acció conjunta dels dos països davant la gravetat de les amenaces que pesen damunt els interessos i vides dels anglo-americans a Xina?»

DE LA RESPOSTA AMERICANA EN DEPEN L'ACTITUD D'ANGLATERRA

En agreujar-se la situació a l'Extrem Orient es fan més apremians els desigs d'estabilitzar la situació a Europa

Londres, 14. — Sembla que novament Londres ha plantejat la qüestió de saber si seria possible una acció conjunta Londres-Washington davant dels nous i greus ocurrences a Wobu entre els quals toren bombardejar diversos vaixells de guerra anglesos i vaixells mercants americans. Si els Estats Units acceptessin una acció conjunta aquesta podria consistir en una gestió molt enèrgica dels dos països prop del Govern de Tòquio, demanant que es posi fi a la sèrie d'incidentes que atempten els pavellons anglo-americans i en la tramesa d'un nombre important d'unitats anglo-americanes a l'Extrem Orient amb vistes a una acció naval de tots dos països.

Anglaterra —malgrat els inconvenients que troba en semblant acció— estaria disposada

a desplaçar grans unitats a l'Extrem Orient, si Washington acceptés fer el mateix. En efecte, malgrat les preocupacions europees, Londres estima que les manifestacions anglo-americanes de solidaritat compensaria la reducció del nombre d'unitats disponibles a Europa, especialment a la Mediterrània. Però creu que si els americans han refusat fins ara una acció de conjunt per temor a aventurar-se a una política —encara indirecta— de col·laboració, però que potser les circumstàncies actuals han modificat la seva actitud.

A Londres s'esperen amb extraordinari interès els resultats de l'entrevista que l'ambaixador britànic, sir Robert Lindsay, acaba de celebrar amb Welles a Washington. Com se sap, aquesta gestió anglesa tenia un objectiu: saber si és possible una acció conjunta dels

dos països davant la gravetat de les amenaces que pesen sobre els interessos i vides dels anglo-americans a Xina. Se subratlla que de la resposta americana depèn l'actitud final d'Anglaterra. Certes compensacions immediatament ofertes per les autoritats nipones són ben satisfes d'antuï els americans, però es fa observar aquí que el problema consisteix en l'eficàcia d'aquesta garantia, donada la influència dels cercles militars sobre els compromisos del Govern i de la política interior i exterior en general.

Per tots aquests motius no solament sembla que l'ambaixador ha plantejat unes preguntes concretes, sinó que s'ha parlat de fixar per endavant l'actitud dels dos països davant l'eventualitat que aquestes garanties japoneses no fossin complertes per qualsevol motiu.

De totes maneres als cercles diplomàtics es fa notar que com més augmenten els senyals exteriors d'agreujar-se la situació a l'Extrem Orient, se senten molt més els desigs d'estabilitzar la situació a Europa. Hi ha dos corrents: els partidaris d'acceptar l'oferta alemanya per tal de concloure un acord contra els bombardeigs aeri, per tal de millorar sensiblement les relacions amb Berlín i a segona que s'enviï a acceptar els esforços per tal d'apalvar les relacions amb Roma, a fi de deixar lliure la part de la flota la presència de la qual es fa indispensable a la Mediterrània.

Creiem saber que aquesta setmana el Govern deliberarà sobre aquests delicadíssims problemes internacionals.

«El sentiment antijaponès que es respira a Xina, malgrat l'ocupació de Nanquin, reforça la impressió que la guerra tot just ha començat», declaren els nipons

Xang-Hai, 14. — El portaveu de l'exercit ha declarat: «Les tropes japoneses que han ocupat Nanquin procedeixen a les operacions de neteja». Les unitats navals arribaren a Hsaiquan, barri de Nanquin, en el moment en que les tropes nipones acabaven l'ocupació. Un vaixell de guerra japonès arribà per la nit al lloc d'un bombardeig del «Panay» i es posà immediatament en contacte amb el «Bea» per tal de participar en les operacions de socors. Un hidroavió japonès sortí de Xang-Hai cap a Hun-sien, amb personal sanitari, un oficial i un agent consular. Retornarà si és possible, amb els ferits a Xang-Hai, i, en cas contrari, els ferits seran traslladats a un vaixell de guerra japonès o americà. La marina japonesa oferirà tot l'ajut possible, especialment per a treure les mines del riu i donar escolta al vaixell que porta els ferits.

El portaveu ha declarat que el sentiment antijaponès que es respira a Xina, a pesar de la presa de

Nanquin, reforça la impressió del poble japonès que la guerra serà llarga i que tot just ha començat. El portaveu del ministeri de Negoci Estrangers ha declarat que el ministre ha promulgat un decret prohibint la publicació de notícies, o comentaris que puguin perjudicar o agreujar les relacions internacionals. A més, diu que la policia ha detingut Turakira Inuye, editor d'una antologia de poesies pacifistes. Les autoritats perseguiran vigorosament tots els propagandistes pacifistes.

Senils, el piorat amic...

Eleccions a la U. R. S. S.

STALIN I MOLOTOV, HAN ESTAT ELEGITS A MOSCÚ

Moscou, 14. — L'agència Tass ens comunica el següent:

La Comissió Central electoral ha publicat un comunicat sobre el resultat de les eleccions al Soviet Suprem de la U. R. S. S. Han estat elegits a Moscou: Stalin, Molotov, Komarov, Leonova, Kabanov, Sidorov, Federova, Burdenko, Potxugulina.

A Moscou ha pres part a la votació el noranta per cent dels electors; a la regió de Moscou ha pres part el noranta-vuit per cent. La U. R. S. S. posseeix 137.185 seccions de vot i 1.213 per a inscripcions electorals. Abir al migdia l'escrutini no era encara acabat a totes les circumscripcions.

KALIMIN I LITVINOV, ELEGITS A LENINGRAD; VOROTNIKOV A MINSK I KAGANOVITX A TACHKENT

Moscou, 14. — Notícies transmeses per l'agència Tass.

La participació electoral a Leningrad fou d'86 per 100 i a la regió de Leningrad de 96 per 100. Són elegits a Leningrad: Jdanov, Kalinin, Ugarov, Litvinov, Isakov, Seznayev, Levozhin, Baikov, Smirnova, Simatani, Petrova, Kortxagina, i Xandrovskaya. Són elegits a la regió de Leningrad: Alexia Tolstova, Dvbenko, Zolovskoy.

A Minsk la participació electoral ha estat de 95,6 per 100. Són elegits Vorotnikov, Nancev, A. Klev la participació ha estat de 98,6 per 100 i són elegits Kossor, Bogomolov, G. Slatnikova, Marixac, A. Kharkov. La participació es de 98,8 per 100. A Tachkent la participació ha estat de 92,1 per 100 i són elegits Kaganovix i Iupov. A Baku la participació ha estat de 95,5 per 100 i són elegits Baguirov, Gubkin.

Per als soldats!
Per als ferits!
Per als infants!

L'ÚNICA CONSIGNA D'AQUEST MES DE DESEMBRE

Són els rigors de l'hivern els que porten la màxima florida de bones voluntats. I quan l'any declina, en aquestes fites, que el calendari assenyalava al llarg de la vida, hom pensa especialment en els éssers estimats que suporten heroicament la part més dura de la lluita actual.

Simultàniament, veiem dues minúscules que palesen el noble esperit dels catalans, representat —com no podia ésser menys en aquests casos— per la generositat i l'entusiasme de les nostres dones, tot tendresa per als infants i per als combatents.

Són molts els infants de Catalunya que tenen els seus pares als fronts. Si no ens recordéssim d'aquests menuts, privats temporalment de l'afecte patern, demostrariem no tenir cor. L'afecte de tots ha de substituir l'afecte que no pot manifestar-se. Aquelles joguines, aquells presentis que els pares no mancarien de fer-los, és una qüestió d'honor que els infants no els trobin a mancar ara.

I que ningú no ens vingui a dir que una iniciativa semblant té regust de vell règim. Si d'aquest hi hagués quelcom digne de conservar, seria precisament les il·lusions dels infants. Els fills del poble tenen dret a ésser tractats amb la mateixa tendresa amb què ho eren els fills dels poderosos. Per això en aquesta diada d'amor als fills dels combatents que «Ajut Català» fa extensiva als hospitalitzats —uns altres éssers febles, mercedors de tota la nostra atenció—, en aquesta diada no hi mancarà la contribució de cap català liberal. L'esposa del President de la Generalitat ha encapçalat una subscripció que és de creure que aviat es veurà coberta per totes les dones i per tots els homes de bona voluntat.

L'altra bella iniciativa pertany a l'Aliança Nacional de la Dona Jove, encaminada al desig que els combatents celebrin el Cap d'Any. Que aquest moment de recompte espiritual, de meditació, que és sempre el traspass d'un any a un altre, sigui endolcit a les trinxeres per la seguretat que els que ens trobem a la reraguarda considerem els soldats com a la flor de la ciutadania catalana.

Per als soldats, per als ferits, per als infants! Que aquesta sigui l'única consigna del mes de desembre.

«ANEM A EMETRE BIL·LETS DE DEDUCCIÓ I QUINZE CENTIMS», DIU EL CONSELLER DE FINANCES DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

El seriós problema de la manca de moneda fraccionària, que tant és molest i inconvenient causa al ciutadà i a la població civil, reeixit en part per les emissions de caràcter semi-oficial i altres purament particulars, ens han portat a consultar l'autoritzada opinió del conseller-regidor de Finances de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Vicenç Bernades.

En el que afecta a la Municipalitat (SEGUEIX A LA PÀGINA TRES)

SOLEMNITAT UNIVERSITARIA

El centenari de la restauració de la Universitat de Barcelona tingué en la vetlla d'ahir una solemnitat solemne. Als salons del Rectorat fou retratat aquest grup d'il·lustres personalitats assistents a l'acte: S. E. el President de Catalunya, senyor Lluís Companys; S. E. el President d'Euscadi, senyor Josep A. Aguirre; Jesus Hernández, ministre d'Instrucció Pública; Carles Pi i Sunyer, conseller de Cultura; Joan Casanoves, president del Parlament de Catalunya, i altres. Rebé els invitats el doctor Bosch Gimpera, rector de la Universitat, el qual figura a l'extrem esquerre de la fotografia. Després que el rector hagué fet una història de les vicissituds següents per la Universitat barcelonina, el conseller de Cultura i el ministre d'Instrucció Pública pronunciaren sengles parlaments d'exaltació a la compenetració cultural de Catalunya i de la República i l'esforç que els intel·lectuals, els homes d'estudi, aporten a l'obra d'alliberament popular. Per acabar l'acte hom realitzà una visita a diverses de les dependències universitàries que han estat transformades dignament, d'acord amb el nou esperit que avui informa la Universitat Autònoma de Catalunya (Puig Farran)

Segueixen les manifestacions de condol per la mort del diputat Joan Sentís i Nogués. Tot hom coincideix a afirmar que la demociàcia catalana i republicana ha sofert una pèrdua la consideració. El nostre piorat amic, en plena joventut encara, havia ja format al seu entorn aquell ambient de simplicitat i d'admiraçió que descansa en el reconeixement unànime d'uns meritis, en els fruits ja donats per una preparació tècnica de primer ordre i, sobretot, en un esperit generós, que no vacillava davant l'acceptació de tots els deures cívics.

Joan Sentís i Nogués: Com serà recordat a tots els cercles d'Esquerra Republicana de Catalunya, el partit en el qual disposa totes les esperances del teu liberalisme! Com serà recordat pels innombrables amics que valgueren dels teus coneixements que aconsellares amb el teu clar saber, que trobaren tothora en tu el company model!

Si Reus, en el dia d'ahir, va demostrar profundament el seu dolor, aquest dolor no ha estat pus inferior a la resta de Catalunya esquerrana que tingué ocasió de conèixer i d'estimar Joan Sentís, exemple de patriotisme.

El President Companys ha celebrat una llarga entrevista amb el President de la República

S. E. el President Companys ha romàs tot el matí al seu despatx de la Residència, on ha despatxat amb els seus secretaris i alt personal. No ha rebut cap visita. A la una de la tarda, el President s'ha dirigit al Palau del President de la República en l'ocasió de complirment i ha sostingut una llarga entrevista amb el senyor Azahar

"Fins a l'últim parapet volem que els nostres soldats celebrin la tradicional Festa d'Any Nou"

El primer de gener, diada molt tradicional a casa nostra; ja l'any passat els nostres homes el celebraren a les trinxeres. Eren les dones de Catalunya les que els trametien camions carregats de queviures perquè no trobessin a mancar el calli de la llar llunyana. Avui, després de setze mesos de guerra seguint contra el feix, que tenim tots els nostres homes a la lluita, també volem que els nostres lluitadors ho celebrin amb alegria, i que aquest dia, primer d'any del 1938 els nostres soldats rebin de Catalunya un present, torrons, vins, llimoneres, roba, aquell paquet que els portarà l'escalf de la llar que els recordarà els essors estimats, els es sentiran més prop de nosaltres, ens estimaran més perquè veuran que ens recordem d'ells a cada moment.

Ho ha dit la nostra Presidenta (que vol dir que ho hem dit totes

HAN DIT LES NOIES DE CATALUNYA, PER BOCA DE LA SEVA PRESIDENTA, M. MARTINEZ

les noies de Catalunya), ningu sinó ells és més dret a celebrar aquesta jornada; farem que fins al darrer parapet els nostres soldats celebrin amb alegria la diada d'Any Nou, els portarem queviures, amb torrons, vins, roba, els portarem alhora la nostra fe en la victòria, la nostra ferma promesa de treballar incansablement per tal d'ajudar-los a aixafar el feix.

Aquesta tasca se l'han marcat les noies de l'Aliança Nacional de la Dona Jove, amb el dinamisme, amb l'entusiasme que les ca-

racteritza treballaran fermament perquè de Catalunya surtin camions carregats de tot allò que pugui alegrar uns homes, les primeres de l'Any Nou, aquells que fa tant de temps són lluny de la llar, defensant-la dels traidors i dels feixistes invasors.

Aquesta tasca, però que s'han emprès les nostres noies, ha d'ésser ajudada per les organitzacions i sindicats de Catalunya, per tot el poble català, necessitem el vostre suport, la vostra lleial col·laboració, és per a ells, per als que lluiten, per als nostres homes que

no aguanten tot perquè a, feixisme no passa i damunt d'ells passen nosaltres; —vingueu present les paraules de la nostra Presidenta—: «ningú sinó ells té més dret a celebrar-ho».

Ha començat la recollida de donatius amb pesetes i amb material, les noies d'Aliança passaran arreu a demanar-vos l'ajut, no és el negoci, sinó el treball, organitzacions, un petit esforç representa una alegria i un allicient per als nostres lluitadors, el nostre orgull serà que el dia primer de gener arribin de Catalunya al front caravanes amb queviures de tota mena. Això és a les vostres mans, amb la voluntat de cadascú, i essent per a ells, no podem negar res. AJUDEU-NOS. Ells us ho remuneraran en tornar amb la victòria, que serà propera.

Trameteu els donatius a Ronda Universitat, 33. «Casal de la Dona Jove».

Nord-Amèrica es prepara

Augmenta l'exèrcit amb 15.000 oficials i 165.000 soldats

Ginebra, 14. — El corresponent del «National Zeitung» a Washington, comunica que el cap de l'Estat Major de Nord-Amèrica, general Craig, ha demanat en el seu informe sobre l'Exèrcit, la creació immediata d'una divisió de reserva que pugui ésser mobilitzada en vint-i-quatre hores. Afiga que les guerres d'Espanya i

de Xina han demostrat que els Estats Units han de reforçar tot el possible la seva defensa nacional, que les forces aèries no són decisives en una guerra moderna sense l'ajut de la infanteria. D'altra banda, que cal augmentar l'Exèrcit regular de terra amb 145.000 oficials i 165.000 soldats. També cal ampliar la defensa aèria, creant noves bateries.

"LA PREMSA EN ELS MOMENTS ACTUALS"

Sobre aquest tema, demà parlarà el senyor Martínez Barrio

L'acte inaugural del cicle de conferències organitzades per l'Ateneu Professional de Periodistes, se celebrarà demà, a dos quarts de set de la tarda, al Saló d'Actes de l'Ateneu de Barcelona, carrer de la Canuda, 6.

A l'esmentat acte, pronunciarà la seva anunciada dissertació, l'Il·lustre President del Congrés dels Diputats, senyor Didac Martínez Barrio, sota l'interès de la Premsa en els moments actuals.

Són invitats a la conferència els Governadors de la República i de la Generalitat de Catalunya. Autoritats locals, i personalitats polítiques, socials, i professionals, essent vàlides les invitacions cursades per a aquest acte que fou suspès el propi passat diumenge, per la mort d'Angel Pestanya.

El discurs del senyor Martínez Barrio, serà radiat per les emissores barcelonines.

El soci de l'Ateneu Professional de Periodistes, podran recollir lliures invitacions a la Secretaria (Rambla de Catalunya, 16, pral.).

avui, de quatre a set de la tarda, demà, de quatre a sis de la tarda.

L'IMPOST SOBRE EL CANON DE SUPERFÍCIE DE MINES

La Delegació d'Hisenda ens ha trasllat la nota següent:

No havent-se pogut notificar a tots els contribuents, per haver-se canviat de domicili o per altres causes, els deutes respectius corresponents a l'impost sobre el Canon de superfície de mines, d'enquany, es requereixen els contribuents, empreses, explotacions mineres o organismes anals, perquè efectuin l'ingrés que els correspongui, fins al dia 31 d'aquest mes d'acord amb el que disposen els articles 44 i 21 del Reglament de mines i altres disposicions, i en evitació de la caducitat de les respectives concessions, que, un cop passada aquella data, estiguessin en descobert amb la Hisenda.

El fi d'esmenar les deficiències que poguessin haver motivat la manca de notificació, es prega als interessats que es presentin a l'Administració de Reendes Públiques (Noguera de Mines), Via Durruti, 8, bis, primer pis, cada dia, d'ore a tretze.

LA CIUTAT MARXA

CICLE DE POESIA CATALANA MODERNA.—Demà, dimarts, dia 15, tindrà lloc a l'Ateneu de Barcelona (Canuda, 6), el cicle recital d'aquest Cicle, organitzat pel Grup Literari «Oasi», que ha estat confiat al poeta J. Roques i Aleassa, la presentació del qual farà l'eminent il·lustrat Ramon Vinyes.

L'ARTISTA QUE TE EL MON A LA MA.—Avui, dimarts, dia 14, a l'Associació d'Artistes Pràctics, (Sant Anna, 28, 2on. 1r), a dos quarts de vuit del vespre, tindrà lloc una conferència a càrrec del publicista Rafael Moraga i el qual dissertarà sobre el tema: «Pau Casals, l'artista que té el món a la mà a través dels seus dibuixos».

DINTERES ALS REFUGIATS BASCOS.—Són pregats tots els Refugiats d'Euzkadi que tinguin la llibreta de racionament, de passar pel magatzem del carrer Balmes 205 segons l'ordre següent:

1. Dimecres, dia 13: Del número 1 al 500. — Dijous, dia 14: Del 501 al 1.000. — Divendres, dia 15: Del número 1.001 al 1.500. — Dissabte, dia 16: Del 1.501 al 2.000. — Dilluns, dia 17: Del 2.001 al 2.500. — Dimarts, dia 18: Del 2.501 al 3.000. — Dimecres, dia 19: Tots els que restin.

Per a la millor organització i per tal d'evitar tot perjudici, hom prega a tots els interessats, la millor observació d'aquesta norma.

ELS AUGMENTS DE SOU A LA INDUSTRIA GRAFICA

Concedidor aquest Consell General d'Indústria que determinades empreses —fent cas omís de decret del 5 d'octubre del 1937, pel qual es crea la Comissió Reguladora de Salari— acordem proposar o acceptar augment de jornals, sigui essencialment com a tal modificació de salaris o bé en forma de gratificacions primes, etc. amb perjudici de l'economia del país, perquè originen un reaxament en l'ambient gràfic i creen un clima propici a una carrera d'augment de sous, sense límits que les possibilitats de cada empresa o el desig dels que pugui encoratjar tan irregulars anells a aquest Consell, tenint en compte la resolució del conseller d'Economia, pareguet al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», del dia 5 de desembre corrent, va acordar considerar immutables tot augment de salari, sigui la que sigui la forma que adopti, fet a partir de la data de l'esmentat decret del 5 d'octubre que no estigué aprovat pel Consell General d'Arts Gràfiques i que es reserva el dret d'algunes responsabilitats als augments de tal manera que de jornals davant els organismes competents, quan acordéixer la

UN DIA AMB UN HEROI

Se sent orgullós, el xicot. De matí, quan tot just el sol despunta per damunt la blavor sobrepujada de la nostra mar, i emmullant-se per fer-se un ràpid esbandiment, s'ha guiat amb una guspira de satisfacció el cap embenat, la cama dreta plena d'esparadraps i el braç esquerre enguait, sostingut en un aparell complicat i aferruginat. Ha recordat sense gaire esforç, la dramàtica i alhora sublim visió del «combat ocorregut en aquelles terres inhospites de l'Alt Aragó».

Ells, els feixistes, volen refer-se de pèrdues que se'ls havia ocasionat dies enrera. Ells volien, però no ho aconseguiren. No ho aconseguiren perquè un exèrcit popular s'havia confabulat a desfer-los l'acció, a inutilitzar l'intent... i l'inutilitzaren...

LA MARE

La mare — una velleta de cabells blancs, encorbada pel temps, ulls on les llàgrimes han deixat rastre immarcescible de la seva tremor — ha acabat de passar la travessa i s'ha xopa d'algua pel rostre del seu fill. El noi protesta: «Mare! Que us creieu que no sé rentar-me jo? Per què em preneu? Per un inútil? Mare, mare...» La mare ha anat fent sense escoltar res. Primer, les orelles, després el fons dels ulls —ulls d'argnt viu, de llumre acompanyat que alegra l'esperit del seu noi — els rols del nas i una mica pel coll... Tot això, i sense gaire esforç, s'ha rentat aquell que apareix entre les gasses que poden a medicar-se, a fora.

No hom torna si no es per venir ben alegre, ben optimista — li ha fet la villeta entre rialles que amagaven plorables de sofrenes internes, de nuguets passats...

EL CARNER

Entre remorzar i la conversa amb els veïns ha deixat el pas, carrer de Cabanyes, vull al Puble Sec cap al Parairol, ben be a les onze tocadetes del matí. El sol anava d'ample a ample de llum via. Sota el cel clar i transparent cel diumenge, les paraules de llibres premen una onada de gran festa, de com si el món s'hagués fet només que per a palpar-se davant de tota paradoxa en espera que plougui el matí, que els aliments i que la feina es faci sola... Tanmateix si la guerra fos una illa química d'algua foll noi feixista!

S'ha fet aquestes onades per a si mateix ràpid però sense gaire aire de spe ni pels que són rra les paraules de llibres vells ni als que hi són al davant. Ha pensat que això seria bo, que a la festa de la reraquada no mes fos en la venda i en la compra de llibres. Potser l'any s'acabaria d'una altra manera que no rutlla, si oïm es deques, no ja un sol dia a la setmana, sino durant el set amb què completa!

Després ha tirat pel carrer d'Aldana. Ha d'anar al caté «família», un esperer uns amics, vinguts del front uns permis. S'ha aturat uns segons a l'Olimpia contemplant el programa teatral anunciat per a la tarda. Sap que aniran a un altre espectacle i anuncia d'encarregar els seus uss. S'ha passat una altra setmana davant el solar on abans s'hi aixecava el tític casall de la pressió de dones. Els seus ulls resplendixen doble satisfacció. Intimament felicita les trobats pel pas donat, i per a ell sol veu la visió d'un edifici escolar ampli i clar, il·luminat amb jardí, que pot sortir el dia de demà en aquell indret... I seguit ha continuat el camí resposat i de salutacions, repenent en el bato de núvols i ha vingut amb ell de les línies de foc, Rondes amunt, envers la plaça de la Universitat.

A tot això la gent es situa al seu pas, li obre camí—quint mil·límetre envella Barcelona— i guasta una il·lusió. I el, a aquestes expressions de color requies amb un somriure sincer i d'orgull. Un somriure d'heroi fill ja ha pagat el tribut de sang a la ciutat. Que importi el preu ni la rouse quencial Ara — ve a dir amb el somriure — a guair-ne ben aviat i a tornar-li a l'Ar. Com resplendix d'heroi!

Joaquim GRAD LATORRE

HOMENATGE ALS FILLS DELS COMBATENTS I ALS HOSPITALITZATS

L'ESPOSA DEL PRESIDENT DE CATALUNYA EL PATROCINA I L'ENCAPÇALA AMB 2.000 PESSETES

En tots els moments difícils perquè ha passat la nostra terra, la història ens remarcava la contribució de les dones catalanes a tot allò que significava ajut i suport moral als combatents i a la majoria d'obres que amb aquest caràcter han funcionat dins i fora de casa, i en moments com els que avui dia estem vivint. En tot moment la sensibilitat de les nostres dones han sabut mostrar el seu amor als semblants molt remarcablement als infants.

Avui que la lluita contra els enemics de la Llibertat obliga a l'ofensiva total o temporal gran nombre dels nostres infants; unes

dones treballen incansablement per a obtenir joguines i els cabals necessaris per a obtenir el major nombre, amb el fi que cap infant el pare del qual lluita al front, així, com els ferits dels hospitals no deixin de rebre un present per modest que sigui.

Entre aquestes dones no hi podia mancar l'esposa del nostre President. En assabentar-se del projecte presentat per «Ajut Català», amb tot entusiasme s'hi feu seu i a més de prometre la seva cooperació personal als treballs d'organització d'aquesta Diada, encapçalà la subscripció amb un donatiu de 2.000 pesetes, encoratjant així les dones ca-

talanes perquè la festa assoleixi el màxim de relleu.

De l'èxit n'estem segurs. La festa no té caràcter exclusivista, és una festa per a tots, sense condició ni filiació de partit o sindical. Es per aquest motiu que la muller de l'honorable President Companys, com a esposa del primer dels ciutadans de Catalunya ha volgut ésser també la primera en contribuir-hi donant exemple d'amor als infants i a tots quants lluiten per la Democràcia i la Llibertat, lluitant també per la nostra terra, per Catalunya.

Com a dona i com a catalana ha sabut amb el seu noble gest seguir les tradicions de casa.

E.R.C.

Federació de Barcelona-Circumscripció

Convocatòria del Ple Reglamentari de la Federació

Per tal de celebrar el Ple reglamentari de la Federació, són convocats els delegats comarcals de tota els centres d'esquerra de la circumscripció a la reunió que es celebrarà a Barcelona el diumenge, dia 19 de desembre, a les onze de la tarda, al local del Secretariat General (plaça Màcia, 8, i Tres Llit, 3), a les onze de la tarda amb el següent ordre del dia:

- 1.—Presentació de credencials.
- 2.—Memoria del Secretariat.
- 3.—Discussió de la gestió del Consell de la Federació.
- 4.—Posició de la federació en les qüestions a debatir en el proper ple d'1 Partit.
- 5.—Atorg general.
- 6.—Proposicions.

El consell de la Federació ha acordat de convocar a delegats comarcals de cada Centre i a tal de donar més amplitud a les representacions.

Les proposicions hauran d'esser trametes directament a la secretaria general de la Federació (plaça Màcia, 8, i Tres Llit, 3), on seran arribades fins el dia 18 de desembre.

Barcelona, 14 de desembre de 1937. — El secretari general.

IMPORTANT REUNIO DELS ORGANISMES D'E. R. DE C.

Ahí es van reunir conjuntament el Directori i el Consell Permanent d'E. R. de C. Assistiren a la reunió tots els membres dels organismes directius del Partit.

La reunió, de la qual no es donà referència degué versar sobre la situació política recent, la qual fou minuciosament examinada. Naturalment, no hom pogué satisfer els acords recollits encara que se'ns ha assegurat, per persona assabentada, que la línia de conducta fixada respon als antecedents i a la constant actitud d'E. R. de C.

CASAL CATALA DE L'ESQUERRA DE L'EXAMPLA

Demà passat, dijous, dia 18, se celebrarà en aquest Casal (Corts Catalanes, 463), l'anunciada convocatòria a càrrec de la companyia Lluç Valls, la qual dissertarà sobre el tema: «El que la nostra lluita significa per a la humanitat».

Són pregats tots els socis que hi assisteixin amb llurs famílies.

HOMENATGE A JAUME MONTSERRAT I GRAELIS

El Centre Cultural i d'Enxarj d'Esquerra Republicana de Catalunya celebrerà el diumenge vinent, dia 19, al seu estatge del passeig de la República, 76, un acte d'homenatge al company president Jaume Montserrati i Graells, en prova d'afecte i simpatia per la seva tasca conseqüent i eficaç al servei de Catalunya i la Llibertat.

Hi són invitats tots els centres, amics i simpatitzants.

Res de nou a assenyalar

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra d'ahir: EXERCIT DE TERRA.

Sense notícies d'interès dels diversos fronts.

Un altre avió teixista abatut al front d'Aragó

Front de l'Est, 14. (De l'enviat especial de Febus). — Cinc aparells de bombardig enemics, quan s'havien internat en territori lleial, foren atacats per una esquadra de caces republicanes. L'hàbil maniobra dels nostres «chatos» impedi la fugida dels avions rebels, i els obligà a sostenir combat, i si bé els nostres s'eficà a gran altura, puix que els aparells facien disposició dels caces en crear el foc, motivà que un aparell facés el tocat en el punt vulnerable, el qual causà embolicat en flames entorn els pobles de Vinacelte i Azaina, al sector de Mediana. La resta dels avions fugiren perseguits pels caces republicans. S'observa que un d'ells, en tractar de remuntar-se, trigava molt i ho feia amb dificultats, per la qual cosa hom suposa que fou tocat pels dispar dels nostres caces i sofria avaries.

FITXES-FITXERS AGUSTI BO

CORTS CATALANES, 586-Tel. 10286-BARCELONA

ES NORMALITZARA AVIAT A CATALUNYA EL PROVEIMENT DE PA

Ha estat facilitada la nota següent:

«El Departament de Proveliments de la Generalitat fa publicar per mitjà de la present nota les quantitats de blat distribuïdes durant la darrera setmana a través de les juntes regionals de proveïments, per a l'elaboració de pa a tots els pobles de Catalunya:

Vegueria de Barcelona, 1 mil·lió 850.000 kg.; Vegueria de Girona, 1.050.000 kg.; Vegueria de Tarragona, 1.000.000 de kg.; Vegueria de Reus, 300.000 kg.; Vegueria de Tortosa, 300.000 quilograms; Vegueria de Vic, 200.000 kg.; Vegueria de l'Alt Penedès, 200.000 kg.; Vegueria de Trep, 200.000 kg.

El Departament de Proveliments espera, per mitjà de nous llurament nò periodics, normalitzar aviat a Catalunya el proveïment de tan important article.»

I.E.R.E.C.

Hi són invitats a assistir tots els Consells directius dels Casals del districte.

La Federació de Barcelona de les J. E. R. E. C. espera que tots els militants del districte setè, una vegada més donaran proves del seu entusiasme i d'esperit patriòtic i assisteixin a aquesta Assemblea, ja que s'hi assenyalarà d'una manera definitiva la tasca a realitzar per les nostres Joventuts.

ASSEMBLEA GENERAL DEL DISTRICTE VII

Per mitjà de la Federació de Barcelona són convocats tots els militants de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català a l'Assemblea general del districte, que tindrà lloc avui, dimarts, a dos quarts de set de la tarda, al Casal d'Esquerra Estat Català d'Hostafrances (Consell de Cent).

L'Assemblea es regirà sota l'ordre del dia següent:

Primer. — Motiu de l'Assemblea, explicant pel delegat del districte a la Federació.

Pla de Treball i organització, informe del secretari general de la Federació.

Orientació i línia de conducta a seguir, informe per un company del Secretariat general.

Precis i preguntes.

Donat l'interès d'aquesta Assemblea, tots els militants tenen el deure d'assistir-hi.

Foment República de Santa (Gall, 9); Casal Català d'Esquerra de l'Exemplar (Corts Catalanes, 463); Casal d'Esquerra Estat Català (Consell de Cent, 33); Avinguda República de la Bordeta (Constitució, 44).

Hom convoca tots els militants de les J. E. R. E. C. dels Casals esmentats a l'Assemblea general del districte setè que tindrà lloc avui, dia 7, a dos quarts de set de la tarda a l'estatge del Casal d'Esquerra Estat Català d'Hostafrances.

Donat l'interès d'aquesta Assemblea, tots els militants tenen el deure d'assistir-hi.

«La paciència del noble anglès té els seus límits», escriu el «New Chronicle»

El no creu, el diari conservador, que ja ha arribat a límit?

Londres, 14. — Les darreres notícies de Nankin han produït acalorades sensacions. El periodista conservador «Daily Express» escriu, aquest matí, que els japonesos, als primers moments havien bombardejat per equivocació diversos canoners anglesos. Però els bombardeigs s'han repetit. «Nosaltres hem suprimit els pirates d'Ocident, i ara hem d'esser nosaltres qui suprimeixi els bandits d'Orient». Els japonesos no volen veure empenya la paraula «bandits». No n'hi ha d'altra, tanmateix, que millor correspongui a la situació. Aquells que actuen com a bandits, no s'els pot tractar d'altra manera.

El periodista liberal «News Chronicle» escriu: «Els japonesos han perfeccionat l'art de presentar excuses, i així, no paguen les conseqüències dels atemptats. S'imposa una gestió feta de la manera més energica, perquè la paciència del poble anglès té els seus límits».

DONES DE CATALUNYA!

La «Diada d'Homenatge als fills del Combatent i als Hospitalitzats» és dedicada a les dones que lluiten per la Democràcia.

Tens el deure de contribuir-hi. Aneu a AJUT CATALA - R. Catalunya, 28.

LES AGRESSIONS JAPONESES A VAIXELLS BRITANICS I NORD-AMERICANS

«Anglaterra manté contacte amb els Estats Units», ha declarat Mr. Eden

Londres, 14. — A la Cambra dels Comuns en contestar a una pregunta del diputat de l'oposició laborista, major Atlee, relativa al bombardej de diversos vaixells britànics a l'Indi, el senyor Eden s'ha expressat en els termes següents:

«Es inútil fer ressaltar el caràcter greu d'aquests incidents. Donada la gravetat de les qüestions plantejades, espero que la Cambra no demanarà, avui, explicacions més amples.»

El ministre anglès d'Afers Estrangers ha afegit que el Govern britànic es manté en contacte amb els Estats Units respecte als reiterats atacs contra vaixells d'ambdós països per part dels japonesos.

hang-ha

Assemblea de Catalunya

Cada dia ACADÈMIA DE BALL de 8 a 9 d'11 a 1

ORQUESTRA JAZZ-JAZZ I ENSEMBLE

Actualment a l'Hotel BARRMAN PERIT

LLOYD GEORGE, A LA COSTA BLAVA

Antibes, 14. Ha arribat Lloyd George, el qual pensa romandre algunes setmanes a la Costa Blava.

FRONTO NOVELATS

Avui, nit, a un quart d'onze

NARRU I-JAUREQUI

contra

ROBERTO IZAGUIRRE

Demà tardà, a les quatre

A PALA

AZURMENDI-LEJONA

contra

FERNANDEZ-URZAV

Detalls per cartella.

FRONTO IAKI-ALAI

Avui, nit, a les deu

ALEGRIA-AURORA

contra

NATI-VASQUITA

Demà tardà, a les quatre

CARMENCHU-TONI

contra

ALEGRIA-LOLLILLA

Detalls per cartella.

UT. CASASA

BLONDAVIA AGUDA I CRONICA

GUARIMENT TOTAL

SÍFILIS

PELL

LLAGUES DE LES CAMES

"La retirada de Nanquín no canvia en res la determinació de Xina de resistir l'agressor", declara Txang Kai Xec

Xang-Hai, 14. — Txang Kai Xec ha donat ordre a les forces xineses de Nanquín que evacuïn la ciutat. En una proclama feta per ràdio, el cap del Govern xinès ha dit:

"La nostra retirada de Nanquín no canvia en res la determinació xinesa de resistir l'agressor. D'ençà que el Govern ha estat traslladat a Txungking, Nanquín ha perdut la seva importància política i estratègica."

El nou règim de la Xina del Nord serà proclamat demà

La Premsa nipona anuncia que les potències que segueixin tractant amb l'antic Govern de Nanquín trobaran grans dificultats per a la garantia de llurs interessos

Toquio, 14. — Els observadors estrangers concedeixen particular importància al fet que el Govern xinès de Pequín es compromet a respectar tots els tractats i acords entre Xina i les potències estrangeres que mantenen relacions amb ella. Aquests observadors recorden que arran de la creació del govern del Manxuko, el nou Estat es va comprometre igualment a respectar els interessos i els drets de les potències estrangeres sense fer distinció a favor de les potències amigues. Creuen que el paràgraf del comunistat significa que solament les potències que acceptessin entrar en relacions directes amb el nou Govern xinès conservaran els privilegis adquirits i obtindrà eventualment nous avantatges.

La premsa nipona subratlla que les potències que acceptessin tractar amb l'antic Govern de Nanquín tindran grans dificultats per a trobar autoritats responsables que garanteixin llurs interessos. El portaveu del Govern, després d'haver anunciat l'ocupació total de Nanquín per les tropes nipones, ha declarat que el nou règim de Xina del Nord serà proclamat demà. Tots els magatzems, hotels, edificis públics i cases particulars de Pequín han rebut ordres de preparar la bandera de cinc colors que representa els cinc races de Xina: manxú, musulmana, tibetana i xinesa.

PERO...

UNI DISTRICIS DE LA XINA DEL NORD ES ANSIA L'ABOLICIÓ DEL CONTROL DE LES UNITATS XINESES

Londres, 14. — De l'agència Reuters:

Comuniquen de Pequín que durant aquests darrers dies hi ha hagut grans combats a la línia Pe-kin-Hankou. Els comunistes xinesos de la vintena Divisió, estaberts a Wuai, Xang-hai i a l'est, creuen en raïones al llarg de la línia, apoderant-se igualment de la ciutat de Sangshan, a 100 quilòmetres de l'estació de Liangshar, i capturant un soldat japonès a l'assalto al nord de Xengpui, després a la línia. Els trens sofreixen retards i interrupcions. Un telegrama rebut a Londres per aquesta agència, del ministre d'Afers Estrangers xinès, anuncia que la Xina del Nord hi ha vint districtes a la frontera de Ropel i Xang-hai que estan sota el control de les unitats xineses, les quals formen un total de 30.000 soldats.

«Excessos» nipons a Xang hai

Londres, 14. — Mister Eden inter- nà al Parlament que els re- presentants de les autoritats japoneses, durant el dia 3 de desembre, als comissaris municipals de la onestió internacional de Xang-hai, un document indicant que les autoritats militars japoneses re- servaven el dret d'actuar ino- cuament en el Settlement sense formar prèviament les autoritats la concessió — en el cas que la unió es considerés susceptible de tindre aquestes mesures. El Consell municipal, però, es co- municarà a mans de les autoritats asulars amb el fi que sacareixi aquesta qüestió amb les autoritats po- neses.

Dona catalana! Contribueix amb roba, diners o queviures al Cap d'Any del combatent. L'Aliança Nacional de la Dona Jove t'ho demana!
Per donatius, Casal de la Dona Jove, Ronda Univer- sitat, 33, entresol

LA VEREMA

La descoberta del vi és antiquíssima. Els llibres sagrats l'atribueixen a Noè i la situen set anys després del Diluvi o sigui dos mil tres cents noranta-un anys abans de la nostra era. Els romans atribueixen la seva troballa al déu Bacus, al qual havien consagrat la vinya i els egipcis creuen que fou Osiris el qui propagà el conreu de la vinya i descobrí el vi. Tanmateix, segons aquestes tres opinions, la troballa del vi té deix divinal.

En l'antiquitat els vins grecs gaudien fama per tot el món fins aleshores conegut, i es consideraven com els millors dels de les illes de Creta, Xipre i Lesbos i el de Xio. Horaci pondera i cantà les excel·lències del vi de Lesbos i el de Xipre encara avui gaudix de fama universal. El vi a Roma trigaren a conrear-lo; l'importaren de Grècia i el tenien en gran consideració. Fins a la infantesa de Lúg, només se'n bevia un gotet després dels àpats importants que revestien aires de festí. Rómulo, davant de la gran escassetat del vi, privà que se'n fessin libacions als déus i el seu successor Numa privà que es reguessin amb vi les tombes en fer un enterrament. Hom té per cert que els grecs que van fundar Marsella i Empúries foren els qui van importar la vinya i amb aquesta el vi a la Gàl·lia i a Catalunya, però també hom creu que el vi ja era conegut a casa nostra abans de la incursió hel·lènica. Els països nòrdics trigaren molt de temps a conèixer el vi; a Anglaterra no fou conegut fins molt a les darreries de la tretzena centuria, i encara no com a un aliment, sinó com a un remei i només en venien els apotecaris i per prescripció mèdica.

COM MES VELL, ES EL VI MILLOR

Pel llibre VII de la Ilíada sabem que quan les guerres de Troia el vi ja era objecte de comerç, que es conservava en atuell de terrissa i que el origen al més i gairebé únic en els països on la fusta escasseja. Els romans guardaven el vi anys i més anys puix que ja descobriren que com més vell és el vi, millor és el seu «bouquet». El conservaven en vasts cellers i posat dintre de grans gerres que feien venir precisament de l'illa hel·lènica de Samos perquè creien que feia el vi més bo. Les botes o estris de fusta, completament tapats foren descoberts més tard i hom atribueix la seva invenció als grans escriptors a les ribes del Po. Els romans escrivien damunt de les gerres l'any en que havia estat col·lit el vi i tenien a gran honor poder tenir-ne de dates ben reculades relativament.

LA BRANCA DE PI, DISTINTIU

Els antics sobretot els grecs, creien que donaven categoria i bon gust al vi barrejant-hi herbes aromàtiques i diversos elements vegetals. Els més preferits eren la nou moscada, costum que sembla que ha donat origen al més i gairebé únic en els països on la fusta escasseja. Els romans guardaven el vi anys i més anys puix que ja descobriren que com més vell és el vi, millor és el seu «bouquet». El conservaven en vasts cellers i posat dintre de grans gerres que feien venir precisament de l'illa hel·lènica de Samos perquè creien que feia el vi més bo. Les botes o estris de fusta, completament tapats foren descoberts més tard i hom atribueix la seva invenció als grans escriptors a les ribes del Po. Els romans escrivien damunt de les gerres l'any en que havia estat col·lit el vi i tenien a gran honor poder tenir-ne de dates ben reculades relativament.

«Allí on vegis un pi senyal que hi venen vi»

LA MALVASIA DE SITGES

La dolça i saorosa malvasia, segons una tradició catalana, fou importada a casa nostra per uns almogavers de Sitges que van caure mu- lals a la ciutat de Malvasia, en una de les illes del Peloponès, a la costa occidental de la Morea. Van veure com la gent d'aquella terra feien un vi molt bo escollint només els grans que tenien un grau just de madu- ressa i no de tots els ceps sinó d'uns d'especials, dels quals van dur a- cti en tornar de la guerra i van plantar al seu poble, on van introduir el procediment especial de fer aquest tipus de vi tan celebrat.

La poda de la vinya Píni ja l'explicava per una llegenda: Una ca- bra llamenca entra en una vinya i es menja els brots tendres dels ceps, amb gran enuig del vinyater, el qual veié amb sorpresa que precisament aquells ceps menjats per la cabra donaven després una major brotada i un major ceps, i davant d'això s'introduí el costum de la poda. La tradició catalana ho explica així: un dia, però, en la protagonista el dia- ble, que volgué perjudicar un gran fidel i amb aquest objecte li escapa- els ceps i li tallà els brots tendres.

L'ABUS DEL VI

En tot temps s'ha combatut l'abus de la vinya i s'han donat riguroses disposicions contra l'ús i abus del vi. Molts pobles han privat el beure'n als infants fins que no han estat d'any a l'escola i ha estat general creure que el qui estudia no pot beure vi. Els romans privaren de beu- re'n a les dames. El poble hebreu en donava als condemnats a mort, bar- rejat amb mirra o be amb una altra herba forta, per fi d'entorpir-ll l'en- teniment i que no s'adonés del que li passava. Molts pobles antics creien els borratxos com humans i posseïts de dons oracles i endeviners del futur, puix que interpretaven com a veritats el seu parlar incoherent i imprecís.

EL VI HA SUBSTITUÏT LA SANG

Esta molt estesa la creença de considerar el vi com a sang. Una de les múltiples formes que ha revestit la cerimònia matrimonial ha consistit en el canvi de sang entre els dos contrients i una forma atenuada d'a- quest us és la presència del vi en l'acte de les noces, que es troba en molts països, entre ells a Catalunya. Molt, on, en diverses localitats de la Ca- talunya nova la núvia o la padrina de noces ha de portar en la cerimònia un pa i una ampolla de vi que unes vegades es tornada als contrients i d'altres resta per al sacerdot. També era costum en temps molt recuats convidar a beure en acte de bona camaraderia i el pagar el beure a amics i companys en testimoni de la bona amistat. En diverses contrades valencianes i aragoneses per a fer més palesa la germania amistosa, tota la camaraderia beu en un mateix vas.

REMEIS A BASE DEL VI

«El vi és la llet dels vells.

El bon vi, és medicina.

El vi cura de tot mal.

No hi ha mal que el vi no el curi.

Si malalt estas, veu vi i et curaras»

Tot deberrí us ponderarà les excel·lències mèdiques del vi i entre la far-

EL VI

macia popular i casolana es contenen diversos remeis fets a base de vi al qual es barregen altres ingredients. Es molt popular una cantalla segons la qual una solemne embriaguesa va guarir un malalt que el metge ja donava per mort.

Quant a la manera de fer vi se sap que els antics ja usaven premses per a abastar-lo i espremer-lo, però no se sap ben segur com eren fetes.

FESTES

Els antics havien celebrat diverses festes dedicades al vi. Es molt pos- sible que qualsevol d'aquestes festes dedicades a les divinitats paganes a les quals els vells pobles havien consagrat la vinya es conservi encara en els nostres costums actuals mig desdibuixat i confús. A Vallirana els anys que hi ha hagut bona collita de vi fan un ball a la sala que anomenen el «Ball del vi»; avui és una ballada com les altres i sense cap particu- laritat, però el sol fet de la seva existència i sobretot el seu qualificatiu són molt reveladors i expressius. Pel Penedès, la Conca de l'Anoia, el Camp de Tarragona i la plana de Castelló ha estat molt popular el ball dels Cercolets o dels arrets en el qual els ballaires vestits amb una in- dumentària especial de deix molt hel·lènic i amb un barret adornat de flors de paper i amb un cercol enfilat de cintes i colorines fan una dansa al final de la qual fan un garbuix que anomenen la bota i al seu damunt puja el capità i recita un parlament. Es molt remarcable que les contra- des indicades siguin conradors de la vinya com ho són diversos altres indrets de la península Ibèrica on també es fa la dansa i ho és la Pro- vencia on també el ballen i l'anomenen el «ball de les parres».

A Vilanova i la Geltrú, terra de molt i bon vi, per les Carnestoltes sortien els boters i feien un joc que acabava amb la construcció d'una bota enmig de la plaça. Es molt significatiu que fossin només els boters els que l'actuessin i no cap altre dels gremis vilanovins tant o més im- portant que el de boters. Pel Millars i el Mestral també fan una dansa que anomenen del barril i situen enmig de la plaça un barril ple de teia que enlumen la festa. A Colliure, port on s'embarca el vi del Rosselló cele- bren la festa de Sant Vicenç en la qual cremaven un barril ple de qui- tra en una illota de vora la platja, i com que l'encenien a hora baixa, la

EL CELLER

foguera es veia de molts pobles de la costa del Merenda i constituïa un espectacle esperat per la bona gent de mar. Totes aquestes manifesta- cions de la joia popular poden constituir restes d'antigues festes i ceri- mònies dedicades a les velles divinitats del vi.

Joan AMADES

(Escrit expressament per a ULTIMA HORA.)

«L'acceptació d'una política unilateral de no inter- venció han posat Anglaterra en les condicions d'un còmplice del crim comès contra la democràcia a Es- panya», es- criu el ma- jor Attlee

Londres, 14. — El «Daily Herald» ha publicat un llarg article d'Attlee en el qual parla del seu viatge a Espanya: «Torno d'Espanya — escriu el cap dels laboristes anglesos — amb una profunda admiració per al poble espanyol i per l'entusiasme amb què homes i dones resisteixen aquesta crisi nacional. Torno amb un sentiment de vergonya davant l'actitud política que el Govern anglès ha adoptat. Aquesta política no pot seguir ocultant-se sota el nom de no intervenció, perquè en tot moment ha estat contrària als interessos del Govern legítim d'Espanya i favorable, no solament als facciosos, sinó també a les potències estrangeres que han intervingut en l'agressió. Estic meravellat de la miopia del nostre Govern i de la seva audi- lència respecte dels interessos permanents del nostre país. El poble espanyol no pot comprendre com és possible que les grans potències occidentals romanguin indiferents davant del perill que representa una eventual dictadura feixista a Espanya. He pogut veure els homes a les trinxeres, he visitat les escoles mi- litars d'oficials, he assistit a la revista d'una brigada, i he comprovat per mi mateix que han creat un nou exèrcit, ni més ni menys que a Anglaterra el 1914. Crec que, de no haver estat per la no intervenció, la guerra s'hauria acabat ja fa temps. Estic segur que la República triomfaria, però a costa de sacrificis molt durs. La República ha tingut grans enemics en els que li han negat el seu dret d'obtenir les armes que necessi- tava per a defensar-se. En preveïa que es perllongués la guerra, s'hauria racionat els aliments. La política de no intervenció és en gran part responsable de les dificultats determinades, per la carestia dels queviures, i de la rebel·lió a l'interior i contra l'agressió de l'exterior. L'acceptació d'una política unilateral de no intervenció han posat Anglaterra en les condicions d'un còmplice del crim comès contra la democràcia a Espanya. Per la meua part, no crec que això representi la voluntat del poble anglès. Faig una crida a tots aquells que creuen en la llibertat i en la democràcia, perquè facin la pressió més forta possible sobre el Govern anglès, amb l'objecte que aquest pugui modificar la seva política».

El cap dels laboristes anglesos pronuncia a- hir un discurs en el qual donà compte del seu viatge a Espanya i dirigí un duríssim atac a la po- lítica de no intervenció tal com ha estat aplicada, i a l'actitud del Govern anglès amb respecte a l'Espanya lleial.

SOPAR DIPLOMATIC

Després del sopar oficial al ministeri d'Afers Estrangers, a Varsòvia, M. Delbos és fotografiat entre el coronel Beck i la seva senyora. A l'endemà d'aquest acte, el ministre francès sortia cap a Lugoslàvia, on la seva arribada havia de produir els incidents que ha relatat la Premsa. La joventut de Belgrad aprofità la visita de M. Delbos per manifestar-se a favor de la llibertat i de la democràcia, ideals que no practica precisament el Govern jugoslau. Les banderes fran- ceses i «La Marseillesa» provocaren les iras de la policia. Resultat: un mort i diversos ferits.

(Gràfic Press)

«Avui compta la Re- pública amb un Exè- rcit absolutament mi- litar» —diu MIAJA

Madrid, 14. — El general Mijaja na- fet les següents declaracions a un rector de «Ahoras»:

— Què opineu de la nostra joventut militar?

— N'estic encisat. Una joventut elo- quent del rendiment de la nostra jo- ventut militar és el que que per a l'aviació, l'escalfen, cada dia amb més entusiasme, els mossos de 18 a 20 anys.

— Ens podeu avançar una idea de l'esdevenidor de la nostra joventut de guerra?

— Per a contestar-vos he creat un- ment us dire que això és un incògnit. Dupen, tant de la multitud jo- venut com de la capacitat econòmi- ca que tingui Espanya després de la guerra. Naturalment, ha anat al pas aguantant l'Estat la dotació a les joventuts totes les facilitats que són els que han d'aprofitar-se.

— Respondeu a la meua qüestió: no?

— És una de les meues preocupacions. El nostre poble ha estat sempre essencialment antimilitarista. L'ajudava a ser-ho l'exer- ci de- ficient que havia a Espanya. Doncs bé, avui compta la República amb un Exèrcit absolutament mi- litar. Vol dir això que havia canviat a veia idiosincràsia? Al contrari, es reafirma en ella i el seu tradicional militarisme feixista encara més els quindres de disciplina. Els soc- des del cap als peus avui militaris- ta. I en la meua opinió, això és «militari» de a República.

Sembla menta que el poble que ha quedat en l'aire aquest horrible crit de «Mort a l'Imperi» és una persona, puix que al les així, una encarnació de la democràcia, avui a la intel·ligència joventut, tres nois i quatre noies. Doncs bé, a- tés els meus fills mai no els he dena- rat res ni els he obligat a res. Mai no els he convingut en llurs dures tendències ni en el seu voluntari- sament una casa els exigeixi «stud- ium, estudi, estudi. A tots els que estu- diant, avui a la meua casa, «militari» que en l'apetit d'interintellectual per al futur. Sols els exigeixi això: el sacrifici de l'estudi i els que el que la joventut no ha de perdre de vista.